

az **Alkotmánybíróság**
Budapest
Donáti utca 35-45.
1015
részére

a **Fővárosi Törvényszék**
mint elsőfokú bíróság
Budapest
Markó utca 27.
1055
útján

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/ 0 1 6 3 2 - 4 / 2020	
Érkezett: 2020 DEC 08,	
Példány: 1	Kezeltőiroda:
Melléklet: 1 db	2

Kúriai /részítélet száma/: **Pfv.IV.21.513/2018/5.**

Fővárosi Ítéltábla /részítélet száma/: **8.Pf.20.251/2018/6.**

Fővárosi Törvényszék /részítélet száma/: **1.P.23.634/2017/14.**

ALKOTMANYJOGI PANASZ

HIÁNYPÓTLÁSSAL

EGYSÉGES SZERKEZETBEN –

2011. évi CLI. tv. 27. §. b.) pontja (**AB ügyszám: IV/1632-3/2020.**)

Kúriai /részítélet száma/: **Pfv.IV.21.513/2018/5.**

Fővárosi Ítéltábla /részítélet száma/: **8.Pf.20.251/2018/6.**

Fővárosi Törvényszék /részítélet száma/: **1.P.23.634/2017/14.**

Tárgy: **ALKOTMÁNYJOGI PANASZ**

Tisztelt Alkotmánybíróság!

A

mellékelten csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviseletében (képviselet: Dr. ifj. Lomnici Zoltán ügyvéd) az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a panaszbeadványban felsorolt alapjogi indokaink elfogadásával, alkotmányos szempontú vizsgálattal, az ügy egészét figyelembe véve, állapítsa meg a **Kúria** versenyjogi ügyben hozott, 2020. január 8-án kelt **Pfv.IV.21.513/2018/5.** számú részítéletének (továbbiakban: Kúriai Ítélet) alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azt semmisítse meg.

Összefoglaló:

Indítványozó külföldi befektetők által alapított magyarországi cég, melynek törekvése, hogy törekvése, hogy az Egyesült Államokból és Ázsiából jó minőségű és versenyképes árkategóriájú termékeket honosítson meg Európában, tevékenysége során az Alaptörvény M) cikk (2) bekezdésében foglalt tisztességes gazdasági verseny feltételeit végig és következetesen szem előtt tartó piaci szereplőként. Indítványozó gazdasági tevékenységének kifejtése során mindig is a tisztességes gazdasági verseny keretében, a vásárlók, a magánfelek fogyasztói jogait végig érvényesítve lépett fel a piacon.

A Kúria ítélete az érintett ügyben – melyben a képviselt, indítványozó cég alperesként szerepel – reformatórius jogkörén, jogosítványain egyértelműen túllépve, megsértette az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében önálló jogként deklarált, tisztességes hatósági eljáráshoz való jogot. A kúriai ítélet súlyosan hátráltatja a [REDACTED] cég szabad piaci versenyből való részvételét, piaci tevékenységét, ezáltal megsértette a versenyszabadság, vagyis az Alaptörvény XII. cikkének (1) bekezdésében foglalt vállalkozáshoz való jogot.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Előzmények

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése

A védjegybitorlási ügyben az alperes Indítványozó OR és OCS (valamint OREGON) megjelöléssel ellátott kertészeti, erdészeti, agrár eszközeinek és azok tartozékainak egy másik cég hasonló/egyező terméknevű (OREGON), saját lajstromszámon bejegyzett uniós védjegyű termékeinek (marketing alapú) összetéveszthetőségét – végjegybitorlást, vagyis jogsértő gyakorlat fennálltát – állapították meg első- és másodfokon védjegybírók a perbeli felperes javára. Az elsőfokon eljáró Fővárosi

Törvényszék ítéletét másodfokú védjegybírósként a Fővárosi Ítéltábla enyhítette az alperes javára, a felperes számára megítélt részperköltség leszállításával. A másodfokú bíróság kimondta, hogy az OR és OCS megjelölésekkel nem, de az OREGON jelölés cégnévben, levelezésben, reklámban való alkalmazásával megvalósítja az alperes a védjegybirtorlást (vagyis szűkebb szegmensben). A Kúria felülvizsgálati fórumként visszatért a szigorúbb elsőfokú ítélethez, az alkotmánybírói panaszbeadvány tárgya pedig a Kúria felülvizsgálati határozata.

A Fővárosi Törvényszék, elsőfokú bíróság mint uniós védjegybírósként 2018. január 18-án kelt 1.P.23.634/2017/14. számú részítéletében megállapította, hogy az alperes Indítványozó bitorolja a felperes „OREGON” európai uniós szóvédjegyét. A részítélet szerint 2013 februárjától ez oly módon valósul meg, hogy az alperes az „OR” és „OCS” megjelöléssel ellátott erdészeti, kertészeti, mezőgazdasági berendezéseket, ezek alkatrészeit, tartozékait hozza forgalomba, kínálja fel eladásra, forgalomba hozatal céljából raktározza, Magyarországra behozza, onnan kiviszi, valamint az „OREGON Machinery” megjelölést üzleti levelezésében és a reklámozás során, továbbá az „OREGON” megjelölést cégnevében használja.

Az elsőfokú bíróság jogsértést megállapítva, annak abbahagyására szólította fel az alperest és a további jogsértéstől eltiltotta; kötelezte továbbá, hogy 15 nap alatt intézkedjen a jogsértőnek kimondott termékek kereskedelmi forgalomból történő visszavonása és megsemmisítése, offline és online marketing- és reklámanyagainak, hirdetéseinek törlése, visszavonása, megsemmisítése érdekében, és ennek megtörténtét a felperes felé igazolja. Kötelezte az alperest, hogy honlapjának kezdő oldalán 3 hónap időtartamban tegye közzé az ítélet jogsértést megállapító rendelkezését magyar és angol nyelven. Az alperes viszontkeresetét elutasította és az alperest a felperes részére 4.489.326 forint elsőfokú eljárási költség megfizetésére kötelezte.

Az elsőfokú bíróság szerint a védjegy törlésének nincs helye, az ugyanis rendelkezik kellő megkülönböztető képességgel, amiért a viszontkeresetet alaptalannak találta. Megállapítása szerint az „OREGON” szó, valamint az „OR” és „OCS” megjelölések vizuális, hangzásbeli és forgalmi hasonlósága, és a közvélemény-kutatás értékelésének eredménye alapján az összetéveszthetőség fennáll, figyelemmel a perbeli védjegyek árujegyzékekben érintett áruira, valamint az alperes megjelölés használatával érintett, a bíróság szerint hamis látszatot keltő áruira hasonlóságára is: az alperes cégneve teljes egészében tartalmazza a „OREGON” védjegyszót – áll a bíróság döntésében.

A felperes Indítványozó által használt „OREGON” szó- és uniós ábrás védjegyek nem is részesülhettek volna oltalomban, mivel kizárólag olyan adatokból állnak, melyek az áruk földrajzi

származására utalnak. Az **Európai Bíróság C-108/97 és C-109/97 számú egyesített Windsurfing Chiemsee előzetes döntésében** foglaltakra nyomatékosította, hogy közérdekű célt szolgál, hogy az érintett áruk és szolgáltatások kategóriájának leírására szolgáló megjelöléseket vagy jelzéseket bárki szabadon használhassa, a földrajzi származás, földrajzi név körében téve fontos megállapításait. A védjegyeknek az „OREGON” a domináns eleme, az elliptikus keret nem rendelkezik megkülönböztető képességgel.

Oregon állam általános ismertsége, természeti adottságai, a felperes oregoni székhelye és az áruk természete alapján a felperes álláspontjával szemben, ésszerűen feltételezhető, hogy a fogyasztók a védjegyek árujegyzékében szereplő láncfűrészeket, ezek alkatrészeit, aprítógépeket, csiszológépeket, stb. társítják a földrajzi névvel. Vagyis nyilvánvaló és közvetlen információt hordoz a földrajzi név a kérdéses áruk származása tekintetében. Nem lett volna fenntartható az oltalom az USA-ban lajstromozott „OREGON” védjegyek, a felperes értékesítési adatairól szóló táblázat, a termékkatalógus, a piackutatás, az [REDACTED] marketing ráfordításairól szóló e-mail üzenet alapján sem, mert ezek nem igazolják a támadott védjegyek szerzett megkülönböztető képességét az Európai Unió vonatkozásában. A per folyamán a felperes által csatolt bizonyítékok sem mennyiségileg, sem minőségileg nem bizonyítják, hogy a védjegyek a használattal megkülönböztető képességre tettek volna szert. Mindez tehát viszontkeresettel fenntartva, a védjegyek törlését alapozhatta volna meg.

Az alperes fellebbezése alapján eljáró másodfokú bíróság mint másodfokú európai uniós védjegy bíróság 2018. április 24-én kelt 8.Pf.20.251/2018/6. számú részítéletével az elsőfokú bíróság részítéletét részben megváltoztatta, az „OR” és „OCS” megjelölések használatával megvalósított védjegybitorlás megállapítására és jogkövetkezményeinek alkalmazására vonatkozó keresetet elutasította. Továbbá, a felperes részére megítélt elsőfokú részperköltiséget 3.367.000 forintra leszállította, ezt meghaladóan az elsőfokú részítéletet azzal a szövegezésbeli pontosítással hagyta helyben, hogy az alperes az „OREGON” megjelölés cégnévben, üzleti levelezésben, reklámozásban való használatával valósítja meg a védjegybitorlást; az alperest a felperes részére 570.000 forint másodfokú eljárási költség megfizetésére kötelezte.

Az elsőfokú érdemi döntéssel és indokaival csak részben értve egyet, a másodfokú bíróság megítélése szerint, a vizuális hasonlóságot kizárja, hogy a védjegyek domináns szóeleme hat karaktert tartalmaz, míg ezzel szemben a kifogásolt megjelölések két, illetve három betűből állnak, tovább az alperes által használt megjelölésekben az „O” betű fogaskerékre hasonlító ábrája az

összbenyomást meghatározza és kellően ellensúlyozza a megjelölésekben a védjegyekhez hasonló keret alkalmazását. A fonetikai elhatárolást az „OR” esetében a rövidség az „OCS” esetében a betűkészlet eltérése biztosítja. A jelentésbeli hasonlóság sem állapítható meg, mert míg az „OREGON” szó jelentése egyértelmű, az „OR” vagy „OCS” karakterek jelentése nem nyilvánvaló. Az alperes internetes oldalán utal ugyan az érintett szövetségi államra, ez azonban a kifogásolt termékeken nem jelenik meg. A közvélemény-kutatás 8. számú kérdésére adott válaszok esetében az egymáshoz tartozó logók összekötése volt a feladat, amely egy mesterségesen létrehozott helyzet volt. A válaszadók egy időben, egy helyen találkoztak különböző márkákkal és kénytelenek voltak közöttük valamilyen kapcsolatot létrehozni. Összeségében tehát nem áll fenn annak reális veszélye, hogy a védjegyeket vagy azok jogosultját a fogyasztók összefüggésbe hozzák az alperes termékeivel, vagy arra a következtetésre jussanak, hogy a kifogásolt megjelölések a felperessel gazdasági kapcsolatban álló társaságtól származnak. Minderre tekintettel a másfokú bíróság az elsőfokú részítéletet az „OR” és „OCS” megjelölésekkel megállapított jogsértés tekintetében a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta és e körben a keresetet elutasította.

A Kúria a Pp. 275. § (2) bekezdése alapján a jogerős részítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta felül 2020. január 8-án kelt Pfv.IV.21.513/2018/5. számú részítéletében. A Kúria nem értett egyet a másfokú bíróság azon álláspontjával, hogy az alperes által használt „OR” és „OCS” megjelölésekben a vizuálisan, fonetikusan és jelentésben fellelhető eltérések kizárják a felperes védjegyeivel az összetéveszthetőség veszélyét. A Kúria szerint a másodfokú bíróság nem értékelte megfelelő súllyal a perbeli ábrás védjegy ábrás elemének alkalmazását az alperesi megjelölésekben, kimondva, hogy a szóelemekben a betűk eltérő száma a megjelölése értelmes jelentésének megítélése szempontjából önmagában nem ad értékelhető támpontot. Az alperes megjelölései – miután a formai kialakítás gyakorlatilag megegyezés a perbeli védjegyével – a perbeli védjegyszó rövidítéseként is értelmezhető, amit a Kúria szerint a perben csatolt közvélemény-kutatás eredménye is alátámaszt. A védjegyszó és az alperesi megjelölések együttes használata értékelhető akként a felülvizsgálati fórum döntése szerint, hogy az ugyancsak téves fogyasztói asszociációt és összetéveszthetőséget eredményezhet. A közvélemény-kutatás eredménye – érvelt a Kúria –, miszerint a fogyasztók több mint fele (53 százaléka) ténylegesen (sic!) összetévesztette az érintett megjelöléseket, önmagában igazolja a védjegyek és a kifogásolt megjelölések közötti összetéveszthetőséget.

A fentebbi érvelésben kifejtettekre figyelemmel a Kúria a jogerős részítéletet a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte, és a Pp. 253. § (2) bekezdésének alkalmazásával az elsőfokú bíróság részítéletét helybenhagyta.

Az alperes a per folyamán – szakmai érveinek a felülvizsgálati ellenkérelemben is hangot adva – részletesen kifejtette a maga álláspontját. Érvelése szerint a másodfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy az összehasonlított megjelölések vizuálisan nem hasonlók és hangzásban is különböznek. A fogalmi hasonlóság sem állapítható meg, miután a magyar átlagfogyasztó nincs feltétlenül tisztában azzal, hogy az „OR” megjelölés Oregon állam nevének az Egyesült Államokban használt rövidítése, az „OCS” megjelölés pedig egy személynév (Orosz Csaba) monogramjából ered. Az áruk hasonlósága sem állapítható meg, miután az alperes olyan eszközöket is forgalmaz, amelyek a védjegyek árujegyzékében nem szerepelnek.

Az összetévesztés veszélyét csökkenti a felperes védjegyei esetében azok megkülönböztető képességének alacsony foka, a felek termékeinek éveken át egymás mellett történt körütekintéssel forgalmazása, valamint az is, hogy az érintett áruk speciális termékek, amelyeket nagyobb körütekintéssel eljáró fogyasztók vásárolnak, és az áruk viszonylag magasabb ára miatt a vásárló átlag feletti figyelmet fordít a termék kiválasztására. A közvélemény-kutatás – amely csak a fél előadásaként értékelhető – eredményét is helytállóan értékelte a másodfokú bíróság, mely szerint az egymáshoz tartozó logók összekötése egy mesterségesen létrehozott helyzet volt. A piackutatási eredményekből megállapítható ugyanakkor, hogy a felperes védjegyeit a magyar átlagfogyasztó nem ismeri, és ebből adódóan is, nem téveszti össze azokat a perben érintett alperesi megjelölésekkel.

Mínderre tekintettel a ... cég, mint kérelmező, kimerítette a jogorvoslati lehetőségeit az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdés b) pont alapján. Az Abtv. 27. §-a alapján az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet nyújthat be alkotmányjogi panaszt, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés Alaptörvényben biztosított jogát sérti, valamint ha az érintett a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

b) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

Nyilatkozunk, hogy a Kúria Pfv.IV.21.513/2018/5. számú részítéletét 2020. július ...-n vettük át ... úton. Az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott 60 napos határidő 2020. szeptember ...-n járt le. Kérelmünket mindezek alapján határidőn belül nyújtottuk be.

Az Alkotmánybíróság Főtitkárának 2020. november 3-án kelt, hiánypótlásról szóló IV/1632-3/2020. ügyszámú felhívását ...-án kaptam kézhez, a hiánypótlásra rendelkezésre álló 30 napos határidő ...-án jár le.

Én mint indítványozó az alapügy alperese vagyok, rám nézve a sérelmezett bírósági döntések rendelkezést tartalmaznak, érintettségem tehát fennáll.

c) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Nyilatkozunk, hogy a panaszkérelmünk tárgyában fontos szerepet játszó kúriai ítélet, valamint polgári per tekintetében érintett fél a ... cég, a peres eljárásban mint alperes vett részt, jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, így az Abtv. 27. § szakasz alapján az érintettség megállapítható.

Alkotmányjogi panaszunk befogadhatósága tekintetében pedig előadjuk, hogy az Abtv. 27. § (3) bekezdés tekintetében a tisztességes bírósági eljáráshoz való alapjog megilleti a ... céget, tekintettel arra, hogy az nem kizárólag természetes személyeket megillető alapjog. Továbbá az alperes Indítványozó a vállalkozás és verseny szabadságának alkotmányosan elismert és védett elve alapján működő piaci szereplőként kívánja megvédeni jogait az ügyben a rá nézve versenyjogait – jogkörtúllépés útján – korlátozni kívánó jogalkalmazó döntési szerv döntésével szemben (az Alaptörvény XII. cikkének (1) bekezdésében foglalt vállalkozáshoz való jog).

Hivatkozunk továbbá az Alaptörvény 24. cikkének (2) d) pontjára, miszerint „*az Alkotmánybíróság alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját*”, a 24. cikk (3) b) pontjára, miszerint „*az Alkotmánybíróság a (2) bekezdés d) pontjában foglalt hatáskörében megsemmisíti az Alaptörvénnyel ellentétes bírói döntést*”.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

A jelen kérelmünk alapját képező ügyben érintett szakaszai az Alaptörvénynek az alábbiak:

Magyarország Alaptörvényében az Alapvetés címet viselő fejezet M) cikkének (1) bekezdése szerint: „*Magyarország gazdasága az értéktermelő munkán és a vállalkozás szabadságán alapszik.*”

Az M) cikk (2) bekezdés szerint: „Magyarország biztosítja a tisztességes gazdasági verseny feltételeit. Magyarország fellép az erőfölénnyel való visszaéléssel szemben, és védi a fogyasztók jogait.”

Az Alaptörvény Szabadság és felelősség című alapjogi fejezet XII. cikkének (1) és (2) bekezdése szerint: „Mindenkinek joga van a munka és a foglalkozás szabad megválasztásához, valamint a vállalkozáshoz.”

A XXIV. cikk (1) bekezdése szerint: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”

A XXVIII. cikk (1) bekezdése szerint: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

Az Alaptörvény 28. cikke szerint: „A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambuláját, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a jónak és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

I.

A piacgazdaság – Magyarország Alaptörvényének szerkezetéből adódó – szűkebben vett megfogalmazásában lényeges és elengedhetetlen tartalmi elemnek minősül a többi közt a vállalkozás és a verseny szabadsága, illetve a szerződés szabadsága, mert ezek nélkül a piacgazdaság nem létezne. Ehhez érdemes megjegyezni, hogy a **35/1994. (VI. 24.) AB határozat**¹ a vállalkozáshoz való jogot nemcsak a piacgazdaság, hanem a versenyszabadság összetevőjeként is megfogalmazta.

Az Alkotmánybíróság szerint a gazdasági verseny szabadsága az állami célkitűzésként megállapított piacgazdasághoz szervesen kapcsolódó olyan alkotmányos elv, amely többek között arra hivatott,

---

¹ 35/1994. (VI. 24.) AB határozat

hogy elősegítse a vállalkozás és a foglalkozás szabad megválasztása alapjogának sokszínű és hatékony érvényesülését (1105/B/1993. AB határozat; ABH 1994, 637., 640.).²

A vállalkozás gyakorlásának a piac felé történő megnyilvánulása, az alanyok közti különbségben, jól tetten érhető, mivel a vállalkozás jogával bárki élhet, szemben például a csak természetes személyeket megillető munkához való joggal. Ami a piaci szereplők mint vállalkozó alanyok közti versenyhelyzetet illeti, természetesen előfordulhat az is, hogy a versenyt maga a piaci szereplő próbálja szabályozni, illetve korlátozni, s ezen törekvéseinek akár jogi úton is érvényt szerezni.

Ez azt jelenti, hogy a megfelelő erővel és potenciállal rendelkező, saját felelősségre üzletszerű tevékenységet folytató egyes gazdasági szereplők (vállalkozások) a lehetséges versenytársakat megpróbálják különféle praktikákkal kiszorítani, és a verseny korlátozása révén megszerezhető előny miatt kifejezetten érdekeltek is lehetnek ennek megvalósításában.

A Fővárosi Törvényszék, mint elsőfokú bíróság ítélete sem vitatta, hogy „az alperes gazdasági tevékenysége hasonló a felpereséhez, egymás vetélytársainak minősülnek a releváns gép- és alkatrész-előállítás-kereskedelem piacán”. Miközben azonban az ügyben eljáró első- és másodfokú bíróság az üzleti tisztesség követelményeivel való összhang hiányát állapította meg az alperessel részéről, fentiek alapján a valóságban sokkal inkább a versenyszabadság elve sérülhetett az eljárásban, amikor – a névválasztás és a reklámanyagok alapján, egy közvélemény-kutatásra alapozott véleménynek helyt adva – védjegybitorlás megvalósítását állapította meg az alperes részéről, aránytalanul kiterjesztő módon alkalmazva azt döntésében egy földrajzi jelzés vonatkozásában.

II.

A reformatórius jogkör gyakorlása a felülbírált ügydöntő határozat megváltoztatását takarja. A Kúria a perben felülvizsgálati fórumként a másodfokú bíróság ítéletét oly módon változtatta meg, amellyel már egyértelműen megsértette a magyarországi ítélkezési gyakorlatban alkalmazott kasszatórius, illetve reformatórius jogkörökkel kapcsolatos egyik legalapvetőbb polgári perjogi elvet. A **polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (új Pp.) 423. § (1) bekezdése**³ – a felülvizsgálati kérelem elbírálásának korlátainak tárgyalásakor – világosan fogalmaz: eszerint a Kúria a felülvizsgálat során a felülvizsgálati és csatlakozó felülvizsgálati kérelem korlátai között, az ott megjelölt jogszabályok, illetve a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés tekintetében vizsgálja a jogerős ítéletet. A felülvizsgálni kívánt ítéletnek csak a jogszabálysértő,

² 1105/B/1993. AB határozat; ABH 1994, 637., 640.

³ 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 423. § (1) bek.

illetve a kúriai határozattól jogkérdésben való eltérő voltát vizsgálja, kivéve, ha az eljárást hivatalból megszünteti, vagy ha a határozatot hozó bíróság nem volt szabályszerűen megalakítva, illetve a határozat meghozatalában olyan bíró vett részt, akivel szemben törvény értelmében kizáró ok áll fenn. Továbbá a (2) bekezdés szerint, a Kúria felülvizsgálata a jogerős ítélet meghozataláig bekövetkezett és a jogerős ítélettel elbírált tényekre terjedhet ki. Vagyis új tényállást nem, hanem csak anyagi jogi, illetve eljárási jogi gyakorlatot érinthet a felülvizsgálati határozat.

A polgári eljárásjogban a jogerő feltörése felülvizsgálatnál, illetve perújításkor csak rendkívül kivételes esetben lehet helye, és a Kúria a konkrét ügyben nem indokolta meg érdemben a jogerő feltörését eredményező döntését. Az alperes álláspontja szerint a jogerő áttörésének alkotmányosan értelmezhető – az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében⁴ önálló jogként deklarált tisztességes hatósági eljáráshoz való jog, illetve az anyagi igazság érvényre juttatásához szükséges, a döntés helyességét igazoló – indokai a kúriai felülvizsgálati döntésnél nem álltak fenn.

III.

Fentiekhez érdemes kiegészítésül hozzátenni, hogy egy korábbi kúriai döntés (**Kúria Pfv. IV. 21.578/2016.**)⁵ kiemelte, hogy a törvény alapján a védjegybitorlás objektív felelősségen alapuló jogintézmény, amely azt jelenti, hogy valamely gazdasági tevékenység körébe eső védjegyhasználati cselekmény megvalósulása esetén a védjegybitorlás megtörténte attól függetlenül megállapítható, hogy a bitorló szándéka a védjegy kifejezett használatára, illetve annak jogszerűségére kiterjedt-e.

A fenti érvelés már egy sokkal kiterjedtebb értelmezést jelent azzal a szakmai-jogalkalmazói állásponttal szemben, amely szerint a védjegybitorlás csak aktív, tudatos magatartás tanúsítása esetén állapítható meg, mely megközelítés alapján a gondatlanság következményeként megvalósult védjegyhasználat a bitorlás megítélése során nem értékelhető.

A Kúria az objektív felelősség elve kapcsán kiemelte: a védjegy használatára, illetve annak jogszerűségére irányuló tudat vagy szándék vizsgálatának legfeljebb a védjegybitorlás szubjektív jogkövetkezményének alkalmazása során lehet jelentősége. Még ha utóbbi érvelést is vesszük alapul, az alperes aktuálisan érintett ügyében ilyen körülmények nem nyertek érdemi bizonyítást; ugyancsak **a Kúria említett 2016-ös döntése mondja ki, hogy a reklám célú védjegyhasználat –**

---

⁴ Magyarország Alaptörvénye XXIV. cikk (1) bek. „XXIV. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”

⁵ Kúria Pfv. IV. 21.578/2016.

függetlenül attól, hogy a kínált szolgáltatás igénybe vehető-e –, a gazdasági tevékenység körébe eső használatnak minősül, mert annak a fogyasztókra és más piaci szereplőkre is hatása van. Ez a piaci versenyhelyzettel, illetve a versenyszabadsággal (az Alaptörvényben is foglalt kifejezést alapul véve: a vállalkozás szabadságával) szoros összefüggésben álló aspektus.

IV.

A földrajzi árujelző olyan földrajzi név, amely bizonyos termékek tekintetében polgári jogi, pontosabban iparjogvédelmi oltalom alatt áll, azonban ezt a védjegyjogban elterjedt gyakorlat szerint indokoltnál kiterjesztőbben értelmezni, már sértheti a versenyszabadság elvét is. **A földrajzi jelzés valamely táj, helység, kivételes esetben ország neve, amelyet az e helyről származó – a meghatározott földrajzi területen termelt, feldolgozott, illetve előállított – olyan termék megjelölésére használnak, amelynek különleges minősége, hírneve, vagy egyéb jellemzője lényegileg ennek a földrajzi származásnak tulajdonítható. A perbeli (felperesi) védjegyeknek az „OREGON” a domináns eleme, az elliptikus keret nem rendelkezik megkülönböztető képességgel.**

A másodfokú bíróság döntése szerint pedig Oregon állam általános ismertsége, természeti adottságai, a felperes oregoni székhelye és az áruk természete alapján a felperes álláspontjával szemben, ésszerűen feltételezhető, hogy a fogyasztók a védjegyek árujegyzkében szereplő láncfűrészeket, ezek alkatrészeit, aprítógépeket, csiszológépeket, stb. társítják a földrajzi névvel. Az nyilvánvaló és közvetlen információt hordoz a földrajzi név a kérdéses áruk származása tekintetében.

V.

A Kúria döntésének általános érvelése alkalmas arra, hogy egy speciális piaci szegmensben veszélyeztesse az alkotmányos (Magyarország Alaptörvénye által biztosítottan) védelem alatt álló piaci versenyt, és akként veszélyeztesse azt, hogy a versenyt megfosztja társadalmi-jóléti funkciójától. A piaci verseny korlátozásával attól fosztja meg a magyar polgárokat, a fogyasztókat, hogy jövedelmük elköltésekor minél többféle termék, szolgáltatás közül, szabadon, saját józan elhatározásuk alapján, választhassanak.

Természetesen fontos a piacot torzító összejátszások és bármely erőfölényes összejátszás ellen határozottan fellépni, amiként kiemelten fontosnak tekinthető bármely szellemi tulajdon igazságszolgáltatási védelme is; azonban, miután **a magyar Alkotmánybíróság eddigi**

gyakorlatában a védjegyjogi igények quasi tulajdonjogi igényként értelmezettek,⁶ egy védjegybitorlási ügyben **nem megfelelően megalapozott döntést hozó bírósági határozat az ilyen quasi tulajdonjogi igénynek való megfeleléssel korlátozhatja, torzíthatja is a piaci versenyt.** Az Alkotmánybíróság szerint a védjegyjog az iparjogvédelem terebélyébe tartozik, a szerzői és iparjogvédelmi jogok pedig az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a tulajdonhoz való jog körébe sorolhatók.

A fentiek tekintetében pedig **a jogerős felülvizsgálati döntés a védjegybitorlási per alperese vonatkozásában az Alaptörvény M) cikkének (2) bekezdésébe foglalt tisztességes gazdasági verseny torzítását is okozhatja.**

VI.

A Kúria jogértelmezése kiüresíti és lényeges tartalmában korlátozza is az alperes jogait, hiszen **a bíróság elmulasztotta megfelelő bizonyítékokkal alátámasztani azt, hogy a védjegy kapcsán az összetéveszthetőség lehetősége kétségtelenül fennáll-e** – beleértve az olyan képzettársításokat, amelyeket általában egy használt vagy védjegyként lajstromozott megjelölés előidézhet a fogyasztókban, illetőleg a védjegy és a megjelölés közötti, valamint a velük megjelölt áruk vagy szolgáltatások közötti hasonlóság mértékét is figyelembe véve.

A bíróság nem tartotta szem előtt, hogy végső soron neki kell biztosítania azt, hogy a vonatkozó bírósági joggyakorlatban lefektetett elvek és érvek egy adott helyzetben a lényegét pontosan tükröző, adekvát módon alkalmazásra kerüljenek.

A védjegyjogi szabályok objektív vizsgálatot írnak elő abban a kérdésben, hogy a védjegy-összetéveszthetőség veszélye a fogyasztók szempontjából fennforog-e. Mint már érintettük, ilyenkor a hatósági gyakorlat szerint nincsen relevanciája a szándéknak vagy szándékos magatartásnak. Ugyanakkor **az esetleges megtévesztésre irányuló szándékot, célzatot is megköveteli a törvényi szabályozás, amely nem kizárólag az objektív körülményeket veszi figyelembe.** Vagyis a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (Tpv.) már aktív megtévesztési magatartást kér számon a gazdasági verseny

---

⁶ 3341/2020. (VIII. 5.) AB végzés [10] bek.

érintett szereplőin.⁷ Az alperes ilyen célzata, szándéka azonban a felhasznált – nem kellő megalapozottságú – bizonyítási eszközök révén nem nyert igazolást az eljárásban.

VII.

A magyar Alkotmánybíróság gyakorlata alapján a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog az eljárás egészének minőségére vonatkozik. Az Alkotmánybíróság **6/1998. (III. 11.) AB határozatában**⁸ kimunkált alkotmányos mérce úgy határozza meg a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog lényegét, hogy az: „olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás 'méltánytalan' vagy 'igazságtalan', avagy 'nem tisztességes'.” Ugyanakkor itt érdemes azt is hangsúlyozni, hogy a szükségesség-arányosság feltételeinek megfelelően az alapjog egyes részelemei korlátozhatók, mindaddig, amíg a peres eljárás egésze összességében tisztességesnek mondható.

A tisztességes hatósági eljáráshoz való jog kiterjed a bizonyítási eljárásra, és szülessen meg a per érdemében a döntés; az aktuális ügyben a bizonyítás sem volt elvárhatóan megalapozott, hiszen **a felperesi magatartás értékeléséhez közvélemény-kutatásra nem volt feltétlenül szükség, annak elvégzetése alapján azonban alaposabban meg kellett volna vizsgálni, hogy egy ilyen 'bizonyíték' milyen megállapítások megtételére szolgálhatott alapul. A közvélemény-kutatás eredménye, illetve a szakértői vélemények alapján a Kúria is nyitva hagyta annak a kérdésnek a tisztázását, hogy a perben vizsgált megjelölések, reklámanyagok (alaki, illetve tartalmi adottságaikkal) önmagukban mennyire is alkalmasak a professzionális fogyasztói döntések befolyásolására.** A fair jelleget gyengíti, hogy a jogerőt feltörő határozatot meghozó Kúria a mesterségesen létrehozott felmérési helyzetre építő közvélemény-kutatást mégis megalapozottnak találta.

VIII.

A **25/2013. (X. 4.) AB határozat**⁹ összefoglaló jelleggel kimondta, hogy „[ö]nmagában az anyagi igazság érvényre juttatása, vagyis az anyagi és eljárási jogszabályoknak mindenben megfelelő, igazságos döntés általában még nem szolgál elégséges alkotmányos igazolásaként **a bírói döntések jogerejének áttöréséhez.** A rendkívüli jogorvoslati lehetőségek garantálása és eljárások

⁷ Tpv. II. fej. A tisztességtelen verseny tilalma: „5. § Tilos máshoz olyan tisztességtelen felhívást intézni, amely harmadik személlyel fennálló gazdasági kapcsolat felbontását vagy ilyen kapcsolat létrejöttének megakadályozását célozza.”

⁸ 6/1998. (III. 11.) AB határozat

⁹ 25/2013. (X. 4.) AB határozat

lefolytatása különösen azokban az esetekben indokolt, amikor a jogerős döntés olyan jogi hibában, avagy ténybeli tévedésben szenvedhet, amely feltétlenül szükségessé teszi az érintett jogainak, vagy jogos érdekeinek megóvását, így kiküszöbölésükhöz fűződő érdek felülmúlja a döntés jogerejének tiszteletéhez, illetve ezen keresztül a jogállam stabilitását adó jogbiztonság érvényesüléséhez kapcsolódó érdeket. Másként fogalmazva az ilyen kivételes esetekben inkább a bírói döntés jogerejének feloldása szolgálja a bírói döntésekbe vetett közbizalom megőrzését és erősítését, mintsem a jogi hibában, vagy tévedésben szenvedő döntés jogerejének tisztelete. Valamennyi eljárásjogi garancia érvényesülése ellenére, illetve ellensúly működésének dacára, a bíróság pontos ténymegállapítási, illetőleg jogalkalmazói munkája mellett sem zárhatók ki az eljárásnak olyan súlyos tévedései, amelyek reparálására már csak a rendkívüli jogorvoslati eljárás biztosíthat lehetőséget. Annak a kérdése, hogy pontosan mely esetekben élvezhet előnyt az anyagi igazság érvényesítése, vagyis mely esetekben indokolt a rendkívüli jogorvoslati reparáció, számos körülménytől, így többek között az eljárás típusától, az ügy jelentőségétől, a hiba súlyától, vagy a tévedés nagyságától tehető függővé.” (Indokolás [36]).

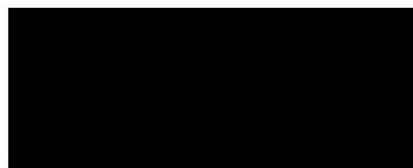
3. Egyéb nyilatkozatok és mellékletek

Kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az eljárás során az adatokat zártan kezelni szíveskedjék.

Kelt: Budapest, 2020. december 03.

képv.

Dr. ifj. Lomnici Zoltán

ügyvéd